

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 59.

CLEVELAND, O., WEDNESDAY MORNING, MARCH 11th, 1931.

LETO XXXIII—VOL. XXXIII

Angleški parlament je naredil velik korak k svetovnemu miru

London, 10. marca. Angleški parlament je danes volil z 231 glasovi proti 139, da sprejme arbitražno predlogo Lige Narodov, ki daje svetovnemu razsodišču pravico posredovati v vsakem mednarodnem sporu, ki ne more biti poravnani z rednim diplomatičnim posredovanjem. Ta ukrep angleškega parlamenta se smatra kot velik korak naprej k mednarodnemu miru, kajti Anglija se je zavezala, da sprejme razsodbo svetovnega razsodišča v vsakem slučaju, predno začne z vojnimi razsodišči, in so sklepi tega razsodišča obvezni. Predlog, da Anglija sprejme razsodbo mednarodne sodnice v vseh sporih, ki bi mogoče povzročili vojno, je postavil angleški zunanji minister Henderson. Laboriti v parlamentu so bili za predlog, in njim se je pridružila liberalna stranka pod vodstvom Lloyd Georgea. Nasprotovali so le konservativci, toda predlog je bil sprejet z veliko večino. Če se bodo sedaj Zedinjene države priklonile Ligi Narodov, pa nikakor ni gotovo, ker ima ideja Lige Narodov še vedno mnogo nasprotnikov v Ameriki.

V Californiji so odkrili tržnico za ljubezen

Los Angeles, 10. marca. Tu sta bila prijeta dva moška in ena ženska, ki so obdolženi, da so ustanovili takozvano "tržnico za ljubezen." V uradu te tržnice so našli listo kakih 100 deklet, starih od 16 do 20 let, in listo prominentnih meščanov in uradnikov, ki so bili "odjemalci" te tržnice. Poznani bančni posredovalec v Los Angeles, John P. Mills, je bil stavljen pod \$5,000 varščine radi kriminalnega napada na neko 16 let staro dekle. Pet deklet je policija aretirala, ostale je pa izročila njih staršem.

Dober mož

George Menko, ki stanuje na 4402 Martin Ave., je prišel ves objokan na policijsko postajo in prosil, da njega zapro namesto njegove žene. Nima nobenih prijateljev, torej ne more položiti varščine za ženo. Slednjo so aretirali radi kršenja prohibicije. Toda policija ni mogla ugoditi prošnji moža.

Potrebna naprava

Na Public Square je na vsak način potrebno javno stranišče. Tisoče ljudi se tam nahajajo vsako uro. Mestna zbornica je sedaj odobrila, da se potroši \$30,000 za to potrebno napravo. Lokal se bo nahajal na severovzhodnem delu Public Square, in sicer pod zemljo.

Posledice influence

Kot naznanja zdravstveni urad je tekom meseca februarja umrlo v Clevelandu 189 oseb na posledicah influence. Bolezen je dosegla svoj višek in deloma pojema, toda še vedno se javlja zdravstvenemu uradu dnevno 25 novih slučajev.

Pogosti požari

Mestna požarna bramba je tekom preteklega tedna morala nastopiti v 116 slučajih ognja v mestu.

Na konferenci katolikov se je zahtevalo 5 tisoč milijonov za dela

Včeraj je minil v Clevelandu prvi dan posvetovanja prominentnih katolikov, ki so se zbrali v mestu, da se posvetujejo, kaj je storiti glede gospodarske depresije, ki je prizadela toliko milijonov Amerikancev. Kot glavni govornik je bil Rev. Dr. John A. Ryan, profesor na katoliški univerzi v Washingtonu, ki je imel govor, kateremu je dal naslov: "Naše bankrotno vodstvo." Tekom tega govora je dr. Ryan izjavil: potrebuje se najmanj \$5,000,000,000 za javna dela, da se bo kriza oblačila in da se deloma vrnemo zopet na normalno pot. Kongres je dovolil v te svrhe samo \$116,000,000, kar je toliko kot nič. Ta program bi se dal financirati z izdajo bondev, ki bi nosili tri procente in pol obresti. Če smo tekom svetovne vojne v enem letu izdali \$24,000,000,000 v enakih bondivih, kako da ne bi mogli danes izdati \$5,000,000,000. Dr. Ryan je izjavil, da ni upanja, da se gospodarska depresija v kratkem razbline. Trgovina še vedno hira, in tako ne trpijo samo delavci, pač pa tudi kapital, in kadar ta trpi, tedaj vlada nima sredstev za plačila. Skratka, popolen zastoj nastopi. Dr. Ryan je poudarjal izjavo predsednika Hooverja, ki je pred enim letom ponovno zatrjeval, da se bo na spomlad, oziroma najkasneje tekom poletja zopet vrnil normalni položaj. Leto je minulo, in danes je narod v huji zagati kot je bil pred letom, iz česar se sklepa, da je Hoover ali nepoučen o splošnem položaju, ali je pa zelo slab prerok. Da administracija predsednika Hooverja ne dovoli izdatkov za javna dela, kaže, da je Hoover popolnoma nezavezan položaja. Pravijo, da izdaja bondev za javna dela bi povečala davke. Gotovo bi jih, toda pomisliti je pa tudi treba, da kapital danes težko plačuje davke, dočim pa, če bi se delo odprlo, bi kapital služil denar in lahko plačeval deloma zvišane davke.

Kongresman kot kršilec Volstead postave

Washington, 10. marca. Republikanski kongresman Edward Denison, iz Illinois, ki je vedno volil za prohibicijo, se mora danes že drugič zagovarjati, ker je imel žganje v posesti. Prva sodnija je sicer zavrgla slučaj, toda apelacijska sodnija je odločila, da se mora Denison ponovno zagovarjati.

Ali bo kaj?

Policija iz Houstona, Texas, naznanja, da je tesno na sledu Morris Liebermanu, bivšemu policistu v Clevelandu, katerega se dolži, da je prodal revolver Hymanu Martinu iz Pittsburgha, ki se nahaja sedaj v zaporih v mestu, obdolžen, da je ustrelil bivšega councilmana Potterja. Lieberman bi bil aretiran že zadnjo soboto, ako bi clevelandska policija to zahtevala, toda ker ni bilo tozadevnega povelja, se je Liebermanu posrečilo zapustiti hotel. In sedaj ga iščejo detektivi.

Ali bo res?

Čuje se, da New York Central zapre v ponedeljek lokomotivno tovarno in da bo pri tem skoraj 1,000 delavcev zgubilo delo, med njimi mnogo naših rojakov. Poročilo smo zvedeli iz zelo zanesljivega vira.

Predsedniške volitve bodo v znamenju alkohola

Glasovanje o novem čarterju mesta Cleveland zopet zadržano

Pretekli ponedeljek bi morala mestna zbornica v Clevelandu določiti, če se narodu predloži takozvani Danaceau načrt za sprejmembo mestnega čarterja, toda tozadevno volitev je v mestni zbornici vsaj za dva tedna ustavil Herman Finkle, vodja republikancev v mestni zbornici. Danaceau predlog za spremembo mestnega čarterja določa, da se vrnemo k staremu županskemu sistemu in v vrdni volitvi. V City Hall se splošno sodi, da je takojšnje volitev glede spremembe čarterja povzročil Maurice Maschke, republikanski bos, ki je dal tozadevna navodila Hermanu Finkle. Maschke nikakor ne vidi rad, da bi se vršile čarter volitve pred novembrom, in bi raje počakal, da se vršijo še enkrat volitve za councilmane, in če bi videl, da so republikanci dobili večino, tedaj ne bi nasprotoval čarter volitvam. Na vsak način se republikanska stranka poslužuje vsakovrstnih šikan, da prepreči volitve za čarter. Najbrž se republikanci bojijo, da jim take volitve izpodbijajo varne stolčke v City Hall.

Glasovir v ječi

Šerifa Sulzmanna se je opozirilo, da se lahko pripeti, da pridejo jetniki v okrajnih zaporih do strun v glasovirjih, katere je upeljal Sulzmann v zaporih. S temi strunami se lahko dobro prerežejo jeklene palice v celicah jetnikov. Sulzmann je pa izjavil, da se nič ne boji, da bi mu kak jetnik pobegnil. Prijazna postrežba, ki jo dobivajo v zaporih, jih drži v zaporih.

* Močan potres na Japonskem je porušil stotine hiš.

Suhači očitajo mokrim, da vzgajajo mladino v šoli proti prohibiciji

St. Petersburg, Florida, 10. marca. Na zborovanju Anti-Saloon lige so bila danes na vrsti očitanja od strani suhaških govornikov, da so mokaši svojo propagando zanesli celo v šole po vsej deželi, in da sedaj "pitajo" šolske otroke s propagando za odpravo prohibicije. In da suhači nimajo več istega zanesljivega duha, kot so ga imeli pred več leti, pač pa so zgubili pogum, se lahko posnemajo iz govora delegata Eberta iz Los Angeles, ki je izjavil, da bodo prohibicionisti tekom prihodnjih petih let dobili ali pa za stalno izgubili svoj boj. Mokaši so danes mnogo na boljšem kot suhači, toda predno se podamo, bomo vpričorili strahovit boj. Naš boj mora biti zlasti obrnjen v smeri mladine. Mladino moramo pridobiti za sebe, sicer bomo absolutno poraženi. Ameriški otroci se danes smejejo prohibiciji, toda ne vedo zakaj. Toda jutri bodo ti otroci voditelji naše vlade, in ti bodo rešili problem. . .

Premalo denarja

Ne samo nam in vam manjka danes denarja, pač pa tudi clevelandske šole se nahajajo v veliki denarni zadregi. Šest mest in vasi v okolici Clevelanda nima nobenega denarja za plačilo učiteljem. Ali bo morala državna postavodaja pomagati, ali pa bodo morali šole zapreti. Tako se glasi apel, ki je bil poslan na državno zbornico.

Lekarna oropana

V lekarno Martin Hershey, na 7043 Superior Ave., sta sinoči dospela dva roparja, ki sta iz registra odnesla \$233.00.

Na zapadu so republikanci že na delu za izvolitev Herbert Hooverja

Washington, 10. marca. Republikanska stranka je začela danes s propagando, da pridobi za Hooverja kot predsedniškega kandidata republikanske stranke v letu 1932 farmarje po zapadnih državah. To naznanilo je prišlo na predvečer progresivnega zborovanja republikancev in demokratov, ki bo začelo s silno kampanjo proti Hooverju, poleg tega, da bo tudi nerodne taktike kot predsednik zgubil ves uplji pri farmarjih, in pridobiti zgubljene glasove zopet za Hooverja, to bo naloga posebnega odseka republikanske stranke, ki se je že podal na delo. Toda kot poročajo iz zapadnih držav, ima republikanska stranka le malo ali pa nič upanja, da bi predrta prihodnje leto v zapadnih državah.

Preveč govori

Tekom obravnave proti morilcu policista Ryana — Glasscocku, je nastopil kot priča tudi Charles Blizeffer. Na vprašanje odvetnika, kakšen poklic ima Blizeffer, je slednji odgovoril, da je butleger. Vprašali so ga, če ima kaj pijače doma, in povedal je na sodniji, da ima "precej za tistniti." Vprašali so ga, kakšno žganje ima, pa je odkrito priznal, da ima "corn." In ko je pritrdil, da ga tupasem tudi prodam v kozarček, so mu na sodniji povedali, naj gre lepo domov. Pol ure pozneje je bil na svojem domu že aretiran radi kršenja prohibicije.

* 160 milijonov ljudi na svetu govori angleško.

Indijci častijo Gandhija kot svojega svetnika in velikega odrešenika

Ahmadabad, Indija, 10. marca. Mahatma Gandhi je danes dospel v to mesto, kjer je pred enim letom začel s svojo propagando proti Angležem glede civilne nepokorščine. Njegova pot, ki je bila 600 milj dolga, se je spremenila v pravi triumf. Gandhi je dobil ponuden od vlade posebni vlak, razbitem oddeku tretjega razreda. Pred enim letom je bil Gandhi poslan v ječo, in z njim tisoče Indijcev, ki so odpovedali pokorščino angleškim gospodarjem v Indiji. Danes se je zmagovalno vrnil v mesto, kjer je storil prvi "zločin" proti angleški vladi, toda v žepu je imel dokument, ki naj prinese mir in neodvisnost Indijcev. Gandhi se je namreč pobotal z angleško vlado. Gandhi je potoval iz Delhi v Ahmadabad, 600 milj daleč. Na vsaki železniški postaji se je nahajalo tisoče naroda, ki so svečano in resno klicali hozana staremu, malemu možu, ki tehta komaj 90 funtov, toda katerega smatrajo za svetnika in čudodelnika. Nabolob Palampur, vladar velike Indijske province, ga je pričakoval na neki mali postaji z vsem pompom. Gandhiju so ponudili vladarjevo palačo za počitek, toda Gandhi se je raje vlegel na kos trdega lesa in počival. Tisoči so klečali pred Gandhijem in poljubovali zemljo, po kateri je hodil. Gandhi je na vse ovacije molčal, kajti bil je dan molčanja. Veliki indijski borec za svobodo si je namreč nadel nalogo, da molči en dan v vsakem tednu.

S pivskimi steklenicami so ga napadli

Juarez, Mexico, 10. marca. Amerikanski bikoborec Sydney Franklin, ki je le z veliko težavo ubil na tla podrtga bika, je bil od gledalcev bombardiran s steklenicami od pive, dočim je njegov tovariš, Mehikanec Jose Ortiz, ki je svoje delo hitreje izvršil, žel buren aplavz.

Uničeno življenje

21 letna Julia Porcella je bila zaljubljena v Roberta Allen, ki stanuje na 1903 E. 70th St. Včeraj je dekle obiskalo svojega ljubimca v sobi, toda tam je dobila družega dekleta. Mlada Julia se je splazila iz sobe, poiskala neke revolver, šla v kopalnico in si tam sprožila kroglo v prsa. Bila je na mestu mrtva.

Pozor, reditelji Pasijona

Prosi se vas, da pridete vsi oni reditelji in rediteljice, ki ste bili pri prireditvi 1. marca, da pridete gotovo 12. marca ob 7. uri zvečer v S. N. Dom, kjer dobite nadaljnja navodila. — Predsednik Pasijona.

Otrok umorjen

San Diego, Cal., 10. marca. Neki pastir je našel danes strašno razrezano truplo 10 letnega šolskega otroka, Virginije Brooks, katero so pogrešali doma in v šoli že od 11. februarja. Truplo je bilo zavito v vrečo. Glava in noge so bile odrezane. Dekle je zginilo spotoma, ko je šlo v šolo. Iskali so jo blizu in daleč. Pastir je izjavil, da je truplo moralo biti tja prineseno šele tekom zadnjih 24 ur, ker je šel včeraj mimo istega mesta, ne da bi kaj opazil. Policija je seveda na delu, dočim je prebivalstvo silno razburjeno.

Demokrati se posvetujejo o Bulkleyu in Bakerju za predsednika

Washington, 10. marca. Veliko zanimanje v demokratskih krogih je ustvaril članek v Cosmopolitan magazinu, v katerem se trdi, da se je dvajset demokratskih senatorjev izjavilo, da bi imeli najraje senatorja Robert Bulkley iz Clevelanda kot predsedniškega kandidata v letu 1932, dočim se je osemnajst senatorjev izjavilo, da bi raje volili kot kandidata Newton D. Bakerja, bivšega župana v Clevelandu in vojnega tajnika v Wilsonovem kabinetu. Nadalje je citati v istem listu zanimiva razprava glede mišljenja kongresmanov o prohibiciji. Decembra meseca se zbere novi kongres k zasedanju. Med novimi kongresniki jih je 30 in pol procenta, ki so za nadaljevanje sedanje prohibicije, 35 procentov jih je za to, da se sedanja Volstead postava olajša, in 34 in pol procenta vseh kongresmanov je, da se prohibicija odpravi. To pomeni, da je izmed 435 poslancev v kongresu 162 za to, da se prohibicija odprži, 186 jih je, da se prohibicija oblaži in 183 jih je, da se prohibicija popolnoma odpravi.

Na Balkanu se še vedno zemlja trese

London, 10. marca. Izmed 34 porušenih mest in vasi tekom zadnjega potresa na Balkanu, se jih nahaja 20 v Jugoslaviji, osem na Grškem in šest na Bolgarskem. Včeraj se je začela ponovno tresti zemlja preko centralnega Balkana, vendar ne s tako silo kot dan prej. Število mrtvih še sedaj ni ugotovljeno. Kralj Aleksander osebno dirigira pomoč prizadetemu prebivalstvu. Tisoče jih je brez strehe in stotine ranjencev.

78 štrajkarjev je bilo aretiranih v Philadelphiji

Philadelphia, 10. marca. Med policijo in štrajkarji tovarnen, kjer se izdelujejo nogavice, je prišlo do hudega spopada, ko je sodnija odločila, da imajo štrajkarji pravico piketirati, toda se morajo vzdržati nasilja. Policija je aretirala 78 oseb.

Drzen rop

V poslopje Tapor Dairies Co. na E. 131. cesti so prišli včeraj trije roparji, ki so imeli črna očla. Ustrahovali so štiri moške in tri dekleta v uradu, pobrali \$500.00 in nekaj čekov ter se odpeljali.

Dečki med seboj

Dva fantiča, stara po 12 let, sta se v Tremont šoli sprla in strela. Pri tem je dobil eden precej nevarno rano z nožem. Ranjenca so odpeljali v bolnico, napadalca pa pred mladinskega sodnika.

Napolnjena blaznica

Državna blaznica v Newburgu je tako prenapolnjena, da morajo blazniki celo na hodnikih ležati. In stotine in stotine prošnji prihaja za sprejem novih bolnikov.

Mrs. Hatton umrla

Včeraj je umrla Mrs. A. R. Hatton, soproga znanega bivšega councilmana Hattona, ki je priredil mestni čarter za Cleveland.

Smrtna kosa

Umrli je Katarina Magličič, 12618 Carington Ave., hčerka Petra in Katarine Magličič. Pogreb je v petek. Podrobnosti jutri.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 5 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
4117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEEBEE and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 59, Wed., March 11th, 1931.

V letu konvencije S. D. Zveze

V uredniškem članku zadnje sredo smo omenili glede posebnega sklada, ki bi se moral upeljati pri Slovenski Dobrodelni Zvezi, in to je sklad, iz katerega bi se plačevalo asessment za v resnici potrebne brate in sestre, ki pridejo v času in dustrijske krize v neprijetno situacijo in to ne po svoji krivdi.

Seveda bi morali s takim skladom biti zelo previdni. Kako in komu bi se plačevalo asessmente, bi moralo biti v pravih natančno določeno, in to po gotovem načrtu, ki ga rantira, da bo sklad za vse zadostoval in nadalje, da bodo iz sklada dobivali le oni plačilo asessmentov, ki so napram pravičnosti vseh članov do tega tudi v resnici upravičeni.

Recimo, da konvencija uvede tozadevni sklad, v katerega bi vsak član plačeval 2 centa na mesec. Ako računamo, da imamo pri Zvezi nekako 7.000 članov, ki bi plačevali v tak sklad, bi znesel ta asessment \$140.00 na mesec ali \$1.680 na leto. Vprašanje nastane sedaj, koliko podpore bi mogli iz tega sklada v letu plačevati, oziroma koliko bratom bi mogli zalagati asessmente?

Podpora in pomoč najbolj tam zaleže, kjer se hitro da. Na ta način ne bi mogli čakati, da se ta izvanredni sklad pomnoži in se nabere več tisočakov v blagajni v ta namen. Ker potem sklad ne bi odgovarjal namenu, za katerega je bil ustanovljen. Na drugi strani pa moramo zopet pomisliti, da se lahko zgodi, da imamo tri ali štiri leta dobrega dela, ko bi se iz sklada ne zahtevalo nobene podpore.

Zato je pa treba biti pri tem skrajno previdnim, ravno tako kot smo bili pri pokojninskem skladu, ko smo natančno preračunali, koliko se bo plačevalo, koliko se bo izplačevalo, da bo v skladu vedno dovolj denarja na razpolago za vse upravičene zahteve, in da ne bo treba nakladati izvanrednega asessmenta, da se pokrijejo vse tozadevne zahteve članstva od strani Slovenske Dobrodelne Zveze.

Ako hoče zopet sklad za asessment doseči svoj namen mora biti tako prirojen, da članu, ki bo dobil plačilo svoje asessmenta iz tega sklada, ne bo treba slednjega vračati, kadar zopet dobi delo. Namreč, pomislimo: član je morda 12 ali 15 mesecev brez dela in brez vsakih sredstev. Iz sklada za asessmente se je za njega plačalo ta čas, recimo \$30.00.

Ko začne tak član zopet delati, seveda ne bo mogel takoj vrniti izposojenega denarja. Zadolžil se je tu, zadolžil tam, in bo moral gledati, da počasi vse poravnava. Saj je marsikdo danes dolžan na sami hrani in stanovanju od \$400 do \$800, in bo moral to najprej poravnati. In pri zaslužku, ki se danes dobiva, vsakdo zna, da vzame precej let, predno delavec lahko plača izposojeno ali zadolženo svoto onemu, kjer si jo je izposodil.

Namen sklada za asessmente bi torej bil, da se gotovim članom enostavno podari asessment, na enak način kot po daritvi iz zvezne blagajne v resnici potrebnim rojakom \$25.00 ali več izvanredne podpore, ako društvo priča, da je dotični rojak v resnici potreben. V resnici, sklad, iz katerega se plačujejo izvanredne podpore in sklad za plačevanje asessmentov bi se lahko združila v poseben sklad.

Društva bi morala pazno slediti svojim članom in se do dobrega prepričati, kateri član je vreden podpore, kateri ne. Vsak slučaj bi se moral prinesiti na sejo, tam razpravljati, društvo bi moralo slučaj odobriti, uradniki podpisati in poslati na glavni odbor, ki bi lahko odredil še svojo lastno preiskavo v vsakem sumljivem slučaju.

Znati moramo namreč, da bi se v slučaju izvanredne krize lahko pojavilo, recimo, 500 članov na mesec, ki bi izjavili, da asessmenta ne morejo plačati. In to bi veljalo zvezno blagajno nad \$1.000.00 na mesec. Kje bi Zveza vzela ta denar? Po dva centa na mesec asessmenta od člana že ne bi zadostovalo. In kaj če se oglasi 1.000 takih članov, ki bi bili glasom pravil upravičeni do gotove svote na mesec za plačilo asessmenta?

Well, o tem se bomo pomenili v prihodnjem članku, ki izide v sredo, prihodnji teden. Menda vam ugaja, da se pred konvencijo že pomenimo o vseh enakih zadevah, da prinesemo na konvencijo toliko bolj čiste pojme in ne izgubimo časa s praznimi marnjami na konvenciji, ki veljajo tako silno visoke svote denarja.

D O P I S I

Girard, O. — Drugi koncert naših odličnih pevk-umetnic, Gospe Josephine Lausche-Welf in gospodične Mary Udovich, pod vodstvom dr. William J. Lausche in ob spremljevanju Hojfer trio orkestra, je prav sijajno uspel. In slovenska pesem je zopet dosegla svoj triumf. Dvorana je bila nabito in vse premajhna za ta večer. Narod je prišel od blizu in daleč, kljub velikim brezposelnosti, kajti slišati je hotel našo pesem zapeto tako, kakor je naš narod pel na svoji

smo občutili tudi v soboto 7. marca in videli, kako krasno so naše pesmi v dvospevu. Dr. William J. Lausche je skrbno sestavil program za naši ljubki pevki in s par izjemami je bilo vseh 18 pesmi narodnih.

Takoj pri prvi pesmi, ko sta se naši ljubki pevki prikazali na odru, jih je publika nagradila z burnim aplavzom. Vsi brez izjeme smo uživali lepoto naše pesmi, v katero naš narod polaga vse sanje svoje mehke duše in najlepše spomine svojega življenja. Gromoviti aplavzi ob vsaki pesmi so bili jasen dokaz, kako je segla naša pesem vsakemu prav do srca.

Naši pevki sta nas popeljali v duhu na krasno Gorenjsko, kjer kraljuje ošak Triglav in kjer se čuje spev slovenskih deklet in fantov. Vse je izraženo v narodni pesmi našega Gorenjca. Nato smo v duhu poleteli na Dolenjsko, kjer se razprostirajo krasni vinogradi in kjer so napolnjene zidanice z rujno kapljico. Uživali smo milino naše pesmi, katero more zapeti le pevec in pevka — naši pevki, ki smehljajočih lic vlijejo v pesem svojo dušo. Tj naši pevki sta res pevki po božji volji, ker posedujeta krasne glasove.

Tudi v solo petju sta to pot kazali svojo umetnost: Mary Udovich je zapela krasno pesem: "Rožnivenec," ki je zapela pesem tako, da je kar zadivila vso publiko. V priznanje ji je mlada Stella Dolcic podarila krasen šopek cvetlic.

Ravno tako krasno je zapela solo pesem "Planinec" Josephine Lausche-Welf, ki jo je publika nagradila z gromovitim aplavzom. Tudi njej je mlada Stella Dolcic podarila krasen šopek cvetlic. Naša naselbina jima je podarila ta dva šopka v priznanje za krasno petje. Šopka sta izročili naši mladi deklici Virginia Cekuta in Stella Dolcic s primerno deklamacijo. Dr. William J. Lausche je tako umetno spremljal na glasovirju umetnici, da smo se kar čudili, kako so njegovi prsti prebiral strune. Mr. Charles J. Lausche je izborni spremljal na violino, Mr. Eddie Simms (Hojer) je pa na svojo harmoniko pokazal umetnost. Lahko rečem, da je bil narod v resnici zadovoljen s koncertom in po koncertu s plesom, za slednje je skrbel dr. William J. Lausche in Eddie Simms.

Mr. Pirc, urednik Ameriške Domovine, se je kar čudil, da se je narod tako lepo in mirno zadržal in se je izrazil, kako je ta narod miren in navdušen za našo pesem. Mr. Pirc mi je tudi povedal, da bosta naši pevki priredili samostojen koncert v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. v Clevelandu. Sedaj vidim, da je prišel čas, ko je začel naš narod upoštevati svoje talente. Želim jima velikega uspeha in upam, da se nas bo tudi več od tukaj udeležilo koncerta.

Končno se še enkrat vsem skupaj prav lepo zahvalim, ki ste se udeležili koncerta, od blizu in daleč in tako pripomogli do tako sijajnega uspeha. Zahvalim se tudi za pozdravni govor Mr. Joe Cekuta, predsednika našega Doma in za Mr. John Jesenkota, ki se je toliko potrudil za ta koncert. Pozdrav vsem skupaj, John Dolcic.

Eveleth, Minn. — G. urednik, dovolite tudi Evelethčanom enkrat malo prostora, da povemo v javnosti, kako se kaj tukaj imamo. Največ me je napotilo do pisave dejstvo, da povem Jakatu in drugi javnosti, kako nas je potegnil Joe Fortuna. Pisal je namreč v št. 13 Ameriške Domovine, da je poslal brzojav meni, naj pridem na botrinjo k mojemu nečaku Mr. John Mesojedecu. Pa do danes še nisem prejela tistega brzojava. Mr. Joe Fortuna je morda dal brzojav kar na brzojavne žice in je mislil, da bo šel

kar sam naprej proti Minnesoti. Svetovala bi Józetu, da gre pogledat, če je tisti listek še na brzojavni žici. Če ga ni več, potem je šel pa gotovo proti Minnesoti, kjer ga bo pa težko vjeti, ker tukaj so močni vetrovi in Bog ve, kam bo tisti košček papirja zaneslo.

Meni se pa zdi vsa stvar drugačna. Mr. Fortuna se je bal, da ne bi ti prišel in da ne bi ohajčana zmanjkalo. Če bi bili mene povabili, bi te bila gotovo za namestnika postavila. Pa nič ne bodi žalosten, Jaka; veš, v vsaki cerkvi je enkrat žegnanje in bo še tudi v naši, in kadar bomo pri nas krstili, bom pa samo Jakata povabila. Takrat bova pa pošiljala brzojave takega sistema, kot so ga oni meni. Takrat bom pa jaz naredila tako, kot tisti fantek v starem kraju, ko je očetu kozolec pogorel in je po požaru žeblice pobiral iz pepela. Pa jih je hotel pobirati tudi sosedov fantek, pa mu domači fantek ni pustil, pa pravi sosedov: "Le čakaj, kadar bo pri nas kozolec gorel, pa tudi ti ne boš smel pri nas žeblice pobirati."

Jaz bom tudi samo take povabila na botrinjo, kot so oni mene. Ampak John nam je pa vseeno dolžan cigar, ki bi jih moral po vseh postavah poslati za novorojenega princea k nam. Najmanj en zavoj bi jih moral poslati, in sicer najfinjših ohajskih. Pa jih ni, in je že prav!

Novic ni posebnih tukaj. Samo eno bom povedala, kako je nek moški lovil miši v hlače. Imel je namreč strgane na kolenu in mu jih je ravno žena šivala, kar na njem, ko ona strašno zakriči in pokaže na miško, ki lepo v kotu sedi in si s tačko brke uravnava. Mož skoči za miško, da bi jo vjel, miška se prestraši in skoči možakarju na koleno in ravno v tisto luknjo, ki jo je žena šivala. Sedaj začne pa mož klicati na pomagaje in žena skoči z metlo možu na pomoč. Začne udrihati po miški, ki se je seveda nahajala v moževi hlačnici in tako so udarci padali tudi po moževi nogi, kar je bilo pa zelo narobe za nogo in za moža. Končno se jima posreči spraviti miško iz hlače. Mož je prosil za besedo, in je rekel, da se ni zato oženil, da bo nosil okrog hiše raztrganih hlače, in da tudi ne bo ženi za mačka, da bi miši lovil. Kakšne protipredloge je žena imela, ne vem.

Pa še nekaj. Pri nas v Minnesoti letos ne bomo imeli trinajst mesecev zime. Ze sedaj travca zeleni, samo ponoči včasih malo zmrzne, pa potem čez dan solnce zopet otaja. Tudi regat že poganja, za enkrat samo še pod zemljo; ko se malo bolj ogreje, pa bo prišel tudi na vrh. Drugače se imamo v Minnesoti prav fino, da se bo le ne moremo imeti. Pirhe bomo lahko pobijali, ker so letos jajca zelo poceni. Potice bomo tudi lahko pekli letos in z lešni ki potresali, ker so nam zadnje leto dobro obrodili. Tako torej z veseljem pričakujemo Velike noči. Domače klobase in plečeta tudi marsikje vise v sušilni šrambi. Pomaranče bomo dobili iz Kalifornije, fige pa naravnost iz Italije. Jaka, kar primahaj jo sem za Veliko noč, boš dobil dosti priroh in tudi kalifornijčana ne bo manjkalo. Dobi se tudi fina "špaga," da boš lahko vse skupaj povezal in domov nesel. Če boš hotel ribe loviti, kar te baje zelo veseli, jih boš lahko, ker imamo v Minnesoti 10.000 jezer. Pa kar sam pridi in ne jemlji seboj tistih, ki so na nas pozabili, ko so princa krčevali. Pozdrav vsem, posebno Jakatu.

Mrs. Anton Rozinka,
418 Garfield St.,
Eveleth, Minn.

Cleveland, O. — Še danes sem vesela, ker sem šla v nedeljo 8. marca v Slovenski Narodni Dom na koncert, katerega je nam priredil rojak g. Louis Belle. Že na raznih prireditvah

sem bila in koncertih, pa takega užitka še nisem imela. Tako krasno petje, tako okinan oder in petkrat so rože na oder prinesli, da je vse še bolj očarljivo izgledalo. Kar odločiti se ne morem, kateri se nam je bolj priljubil: G. Zorman ali g. Belle. Oba sta dobila take aplavze, da so nas kar roke bolele. Kaj takega še nisem slišala. Iz srca želim, da bi še slišali na naših odrih Mr. Louis Belle! Rose Zupančič.

Barberton, O. — Tako prijetno pa še ni bilo na seji podružnice št. 6 Slovenske Ženske Zveze, kot je bilo zadnje nedeljo. Kaj pa je bilo tako prijetnega, bo gotovo vsakega skrbelo. Pa ne vem, ali bi povedala vse po pravici, ali ne — no, pa naj bo, da boste vsaj vedele, kaj ste zamudile. Naša sestra Frances Smrdelj nam je prinesla tako izborno malico, kakršne gotovo nobena ni pridokovala. Prave kranjske klobase s kruhom in kislimi kumarci. Zraven pa — nak, tega pa ne povem, kaj je bilo še zraven. Ne smem, ker če zvedo naši možje, bi drugič gotovo hoteli vsi k nam na sejo. Pa ker lahko opravimo brez njih, bodimo kar lepo tiho.

Sedaj pa še nekaj drugega. Na tej seji se je sklenilo, da vse članice naše podružnice opravimo skupno velikonočno sv. obhajilo na nedeljo 15. marca. Zato se prijazno vabi, da pridete vse, kateri je le mogoče. Frances Ošaben.

Detroit, Mich. — Tukaj vam sporočam, kako se počutimo tukaj vsako nedeljo po eno uro, to je od 5. do 6. ure, ko poslušamo slovenski radio program iz Clevelanda. Marsikatega sem že slišal, ki je rekel: "Srečna je naselbina, ki je zmogla napraviti kaj takega!" Da smo ponosni na slovenski radio program iz Clevelanda, vam ni treba še posebej pripovedovati. Tista ura nam pa tako hitro mine, da mislimo, da poslušamo kakih 15 minut, pa je že cela ura v kraju. Mi prosimo, če bi nastopil pevski zbor Adrija, da bi nam zapel "Slovenec, Srb, Hrvat" — če je mogoče.

Pozdrav vsem sodrušnikom slovenskega radio programa v Clevelandu!

John Klobuchar.

Cleveland, O. — "Al" dneva ne pove nobena patka," je zapisal pesnik Prešern, ko je hotel opozoriti nas živčete ljudi o dnevu, o katerem nobeden ne ve, kdaj pride. Danes pa se dogajajo pri nas v Clevelandu tudi ene vrste dnevi, o katerih ne pove nobena patka. Človek prav nič ne ve, kaj se bo zgodilo, še ne sanja se mu, pa kar pride. Pripravijo ga tako daleč, da sam pomaga do svojega velikega in nepričakovane presenečenja. Pride prijatelj pa mu pravi: "Ti, danes greš z menoj. Greva tja in tja, greva enega zalit, tam imajo 'kršeno' pivo, flu je v Clevelandu in za zdravila se dolje najstarejšega, pa če je tudi plesniv."

Prijatelj uboga prijatelja, zamudita se v pozno popoldanske ure. Ura je blizu osmih zvečer, toda prijateljema se še ne mudi domov.

Telefon zazvoni: "Kdo govori?"

"Jaz govorim, jaz Tone."

"Ti, le glej, da ga mi ne privlečeš domov pred osmo uro."

Pa vpraša Mr. Jazbec svojega prijatelja Mr. Toneta Novaka: "Kdo je govoril?"

"Eh, kdo je govoril — moja žena je govorila."

"O tvoja žena, no, potem je že vse prav." (In govorila je s Tonetom le Mrs. Jazbec.)

Potem pa se Tone in Fred še malo pomenita, a končno se le odpeljeta na dom Mr. Fred Jazbeca na 1475 E. 118th St. V sredo zvečer je bilo, 4. marca, ko stopita v hišo, kjer jih pozdravijo številni in dobri pri-

jatelji: "Na mnoga leta, Mr. Jazbec, da bi še dolgo živel, Fred — še 40 let ob tvoji 40-letnici!"

Mr. Jazbec si ni mogel predstavljati, kaj se prav za prav godi okoli njega, tako je presenečen. Ko pride slavljenec do sape in prave farbe, potem se mu še le zasveti, kaj se godi okoli njega že par minut. In potem je bilo veselja in zadovoljstva na polne in zvrhane koše.

Sledeči njegovi prijatelji in prijateljice so bili tam: Mr. in Mrs. Šepic, Mr. in Mrs. Bruss, Mr. in Mrs. Kmet, Mr. in Mrs. Plevnik, Mr. in Mrs. Janžević, Mr. in Mrs. Paulich, Mr. in Mrs. L. Špehek, Mr. in Mrs. Jakopin, Mr. in Mrs. Hoffart, Mr. in Mrs. Hočevar, Mr. in Mrs. Petrič, Mr. in Mrs. Mlakar, Mr. in Mrs. Gustinčič, Mr. in Mrs. Tone Novak, Mr. in Mrs. Likozar, Mr. in Mrs. Lupšina. Potem so bile: Mrs. Tončka Kramer, Mrs. Ana Preskar, Mrs. Mary Umek, Mrs. Ema Wolf, kakor tudi Mr. Logar in Mr. Bavetz.

Mr. Fred Jazbeca so obsulili z darili. Seveda niso zaostali njegovi otroci, ki so ga iznenadili z lepim darilom.

Ob vsem tem iznenadenju pa so bili veseli tudi Mr. A. Novak, trgovec in mesar na St. Clair Ave. in East 53rd St., potem njegov prijatelj Mr. Gustinčič in Mrs. Jazbec, katerim se je posrečilo izvesti priprave tako tiho in neopaženo.

Razvila se je dobra in priskrba prijateljska zabava, ki je trajala pozno v noč. Mr. Plevnik je napravil lep govor, katerega ne pozabimo. Bilo je res presenečenje za delavnega in pridnega Mr. Fred Jazbeca, ki prihaja med nas Clevelandčane iz zelenega štajerskega, tam od sv. Petra pod sveto Goro. On je dobro poznan in spoštovan v Clevelandu.

Seveda ne smemo pozabiti, da se Mr. Jazbec prav odprto in priskrbo zahvaljuje vsem svojim prijateljem in prijateljicam, ki so ga na tako prijeten način presenetili. Tako se zahvaljuje tudi Mr. M. Grinšiču in Mr. J. Kuharju za dar, ter očetu in materi Mrs. Jazbec, ki sta tako zvesto pomagala.

Na mnoga leta, prijatelj. Ti vsi želimo.

Navzoči.

KOGAR ZDRAVNIKI OB SODIJO NA SMRT

Pred približno tremi leti je več newyorških zdravnikov izjavilo obolelemu bankirju Lewu Johnstonu, da bo živel največ še tri leta. Takrat je imel Johnston približno še \$300.000 premoženja. Družine moči ni imel, zato je sklenil, da bo v treh letih zabil vse svoje imetje, le za pogrebne stroške zelo potrebno vsoto si bo prihranil. Kakor je sklenil, tako je tudi storil: po treh letih je bil suh. To je bilo pa zelo narobe, kajti mož se čuti sedaj čilega in zdravega kakor še nikoli. No, in kaj pa sedaj? Šel je in proti zdravnikom, ki so mu bili napovedali pregledno smrt, vložil tožbo na odškodnino. Javnost napeto pričakuje izida te tožbe. Toliko je pa gotovo, da zdravnikom ne bo prinesla nobene slave.

Podoben slučaj se je pripetil nedavno na Angleškem. Tam je umrl v starosti 98 let James Underhill. Ko je bil ta mož 30 let star, se je hotel zavarovati za življenje, toda zavarovalnica ga je po izreku zdravnikov kot težko bolnega odklonila. Danes se zavarovalnica zelo kesa, da je Underhilla zavrnila, kajti mož je do svojega 65. leta kolezaril in z 90 leti je še sodeloval na cerkvenem koru kot trobentač.

Neki ženi, ki je imela že pet otrok, so zdravniki rekli, da bo gotovo umrla, če bo še enkrat rodila. Žena je imela potem še osem otrok in tako imajo sedaj dvanajst otrok živih, in žena je čila in zdrava, oba zdravnika pa, ki sta ji prerokovali smrt, krije že zelena ruša.

Če vrjamate, al' pa ne.

Ženska je bila poklicana na sodnijo, da priča kaj in koliko je videla in kaj ve o svetovni vojni, ki se je vršila pri sosedu. Sodnik jo vpraša:

"Vi stanujete na tej in tej številki?"

"Ze kar sem na svetu, gospod sodnik."

"Ali sami stanujete v hiši?"

"Nak, tam stanuje tudi Mr. Frzmaga."

"Koliko je pa star?"

"Ga nisem še nikdar vprašala."

"Kaj pa je njegov poklic?"

"Tega tudi ne vem, zdi se mi pa, da nima nobenega poklica."

"Ali je on vaš 'bordar'?"

"Kakšen 'bordar'! On je moj mož!"

V Burton, O., so pred kratkim našli medvedovo nogo, o kateri so najprej mislili, da je to noga kakega dekleta. Jaz sicer ne vem, v čem sta si noga medveda in dekleta podobni, vseeno pa naj bo to v svarilo našim jagrom, da ne bodo nosili domov medvedovih nog. Lahko se namreč zgodi, da jih kdo obdolži, da vlačijo seboj noge deklet. Najboljše je, da pritroskate domov medveda kar v oblikih, pa ne boste imeli nobenih sitnosti.

Mrs. Shelton Matthews propagira na vse pretege cenejšo razporoko. — Hej, Mrs., kam pa pridejo potem odvtniki?

Arabci so postavili v prodaj goro Nebo, s katere je Mojzes prvič poškilil in obljubljen deželo. — Ameriški suhači so že davno postavili v prodaj boginjo Svobode, od katere vsak naseljenec prvič zre v obljubljen "svobodno" deželo Ameriko.

Pred sodnikom Hullom v Clevelandu je stal neki moški. Sodnik ga pokliče po imenu. Možakar, ki je menda prejšnjo noč slabo spal, zazdeha in zaspalo reče: "Kaj bi pa radi, gospod sodnik?" Radi tega ga je sodnik obsodil na \$5.00 globe in en dan zavora. To naj bo v poduk vsem, da se na sodniji ne sme spraševati, kaj bi sodnija rada od človeka, ampak se mora čakati, da mu rihta pove kako in kaj.

Urednik je dal stavcu nastavit sledečo vest: Velik grab lahko vidite vsak dan na vrtu našega uglednega someščana in sadjereja g. Janeza Beleta. Sad tega drevesa je fin, debel in sladek. Vrli sadni strokovnjak dobiva vsakovrstne obiske, ki mu izražajo hvalo in čast.

Stavec je pa nastavl novico tako: Velik greh lahko vidite vsak dan na vrtu našega uglednega someščana in sadjereja g. Janeza Teleta. Sad tega drevesa je sin, debel in gladek. Vrli sadni strokovnjak dobiva vsakovrstne obiske, ki mu izražajo hvalo in čast.

Ko je urednik to prebral, je skočil iz kože.

Dva jagra sta se pogovarjala o psech, o njih vrlih in lastnostih. Pa vpraša eden: "Lojze, ali veš zakaj pes maha z repom, kadar vidi znanega človeka?"

"No, kar povej, Tone!"

"Zato, ker nima klobuka, da bi se mu odkril."

Mlad fant pride snubit, pa ga dekletov oče nažene: "Tako mlademu človeku ne dam svoje hčerke. Biti bi morali nekoliko starejši."

"Orajt, bom prišel pa čez en teden."

Glasilo S.D.Z.

Slovenska Dobrodela Zveza

The Slovenian Mutual Benefit Ass'n.

UST. 18. NOV. 1910. INK. 13. MARCA 1914
V DRŽAVI OHIO V DRŽAVI OHIO

Sedež v Cleveland-u, O. 6233 St. Clair Avenue.
Telephone: ENdicott 0886.

Imenik gl. odbora za leta 1929-30-31

UPRAVNI ODBOR:
Predsednik: JOHN GORNIK, 6217 St. Clair Ave.
1. Podpred. FRANK CERNE, 6033 St. Clair Ave.
2. Podpred. JULIJA BREZOVAR, 1173 E. 60th St.
Tajnik: PRIMOŽ KOGOJ, 6518 Edna Ave.
Blagajnik: JERNEJ KNAUS, 12 E. 62nd St.
Zapisnikar: JAMES DEBEVEC, 6117 St. Clair Ave.

NADZORNI ODBOR:
1) JANKO N. ROGELJ, 6207 Schade Ave.
2) LOUIS J. PIRC, 6117 St. Clair Ave.
3) IGNAC SMUK, 6120 Glass Ave.

POROTNI ODBOR:
1) LOUIS BALANT, 1808 E. 32nd St., Lorain, O.
2) LOUIS JERKIC, 971 E. 76th St.
3) ALBINA NOVAK, 6036 St. Clair Ave.

FINANČNI ODBOR:
1) FRANK M. JAKŠIČ, 6111 St. Clair Ave.
2) LEOPOLD KUSHLAN, 19511 Nottingham Rd.
3) JOSEPH LEKAN, 3556 E. 80th St.

GLAVNI ZDRAVNIK:
DR. F. J. KERN, 6233 St. Clair Ave.

GLASILO ZVEZE:
AMERIŠKA DOMOVINA, 6117 St. Clair Ave.

Vse donatne zadeve in stvari, ki se tičejo Upravnega odbora, naj se pošilja na vrh. Tajnika.
Vse pritožbene zadeve, ki jih je rešil društveni porotni odbor, se pošilja na predsednika porotnega odbora Louis Balant 1808 E. 32nd St., Lorain, O.

KLIC: NA SEJO! NA SEJO!

Dolžnost vsakega člana je, da se udeležuje društvenih sej. Posebno članstvo Slovenske Dobrodela Zveze bi se moralo to leto udeleževati sej, ker to leto je konvenčno leto. Vsak član bi moral večkrat prebrati pravila in dobro premisliti vsako točko, ali je dovolj koristna v napredek članstvu in za napredek SDZ. Ako se mu vidi, da bi bila katera točka kaj za izboljšati, naj pride na društveno sejo in naj prinese stvar na dnevni red, da članstvo razmotri o tem. Čas hiti naprej in že sedaj se moramo pripraviti z delom, da bo konvencija bolj uspešna, kratka in plodonosna.

Član se mora udeleževati sej radi svoje in društvene koristi, da vidi, kako društvo napreduje in bi se dalo izboljšati eno in drugo. Pri seji se ni treba bati oglašati. Čeprav nisi govornik, pa podmače povej. Dostikrat se pripeti, da tisti, ki malo govori, več koristnega pove in naredi, kot deset "govorčev."

V nedeljo 15. marca, točno ob pol desetih, se vrši seja društva Ribnica, št. 12 SDZ. Ključem in opominjam članstvo, da se seje gotovo vsak udeleži, ker imamo za rešiti več važnih točk. Te seje se osebno udeleži naš glavni predsednik, sobrat John Gornik. Prepričan sem, da nam bo povedal mnogo zanimivega, zato naj nikdo ne izostane.

Vem da je dosti članstva pri naši Zvezi, ki ne ve, da je sedaj kampanja za nove člane. Do 30. leta plača Zveza pristopnino, zdravniško preiskava je pa prosta za vse. Društvo Ribnica ima pa še svojo kampanjo in plača tudi za kandidate, ki so stari preko 30 let, pristopnino iz svoje blagajne. Tako imajo rojaki lepo priliko postati člani našega društva. Plačajo samo mesečnino, drugo pa plača društvo in Zveza.

Kot pristni Ribničani, bi rad vedel, kje za vraga se potikajo naši Ribničani, ker nas je tako malo pri društvu. Društvo šteje 170 članov, pa na žalost konstatiram, da pravih Ribničanov nas ni vseh skupaj pet. Kje ste? Kje ste? Pristopite sedaj, ko imate tako lepo priliko, da nas bo dosti pri društvu. Vsaj 300 Ribničanov še potrebujemo, potem bomo pa lahko rekli, da smo Ribničanje. Glavni predsednik Ribničan, društveni predsednik Ribničan, no, ali nismo vsi domači?

Slovenska Dobrodela Zveza je najbolj solventna, ima lepo premoženje, zato lepo bodočnost in napredek. Društvo Ribnica ima pa tudi lepo blagajno, lepo slogo med seboj in podpira svoje člane v potrebi, kot tudi druge ustanove.

Torej še en klic na sejo, klic tudi onim, ki se niso udeležili seje že deset ali več let. Klic: stopi v Slovensko Dobrodela Zvezo! Klic: pristopi k društvu Ribnica!

Za društvo Ribnica:
L. O., predsednik.

Lorain, O.—V nedeljo 1. marca smo imeli čast, da je bil naš glavni predsednik Slovenske Dobrodela Zveze, sobrat John Gornik navzoč na društveni seji. Udeležba je bila povoljna, vendar bi bila lahko še boljša, ker so bile vse članice obveščene in je bilo lepo vreme. Nekaj jih je seveda igra Pasijon izvajala v Cleveland.

Sobrat glavni predsednik je lepo razloženo povedal več koristnih stvari tako, da so se naše mlade članice izrazile, da so ga z veseljem poslušale, da bi ga še rade, akoravno se je sobrat glavni predsednik bal, da smo se ga naveliče in mu bomo ušle.

Kaj takega pa je povedal? Rekel je, kakor v sv. pismu: "Pojdite in povejte še ostalim nečlanom, naj še oni z vami uživajo koristi Zveze!"

Ker so ravno izšli letni računi Slovenske Dobrodela Zveze, je povdarjal, da je Zveza najmočnejša slovenska organizacija v financii, da je napredovala v preteklem letu za 957 članov v obeh oddelkih, akoravno posluje samo v državi Ohio. V bolnišnem skladu je \$185,076.16 za bolne člane Zveze. Vsak bolni član in članica naj se takoj javi tajnikom društva; ako traja bolezen sedem dni in več, je opravičen do podpore. Če ste bolni več tednov, mesecev ali tudi leta, če ste neozdravljivo bolni, vam teče podpora kar naprej. Zdravniški obiski morajo biti tedenski in zdravniški list mora biti izpolnjen takrat, ko se javite zdravju pri tajniku.

Ako se poškodujete in izgubite kak ud: noge, prste, očesa itd., ste opravičeni do odškodnine, ako plačujete v ta sklad pri SDZ. Tako odškodnina večkrat kateremu prav pride, ker pri takih nesrečah so vedno stroški, ki so vsaj deloma po-

kriti, ko prejmete v to nakazano ček.

Porodna nagrada je nakazana takoj, ko pride v glavni urad, zato izpolnjena listina. Sobrat glavni predsednik je povdarjal, da vse one matere-članice tega ali onega društva Zveze, katere ste prejeli nagrado za rojenčke, da jih tudi po preteku enega leta vpišete v društvo, v katero spadate. Povedal je, da je bilo izplačanih nad 500 nagrad, kateri otroci niso bili vpisani v društva Zveze.

Starostno podporo prejema člani in članice Zveze, ako so 60 let stari in nezmožni za vsako delo in sicer po \$20 mesečno toliko časa, da so zopet zmožni za delo, ali ako umrjejo. Biti morajo vsaj deset let dobri člani Zveze. Ko pa dosežete starost 70 let, dobite po \$20 mesečno do svoje smrti.

Mladim članom, ki pristopijo v Slovensko Dobrodela Zvezo, je bila priporočena 20-letna zavarovalnina, na katero plačujejo samo 20 let, potem pa prenehate. Lahko dobite tudi posebne privilegije na prošnje za posojilo. Na to zavarovalnino se izplača v dobi let do \$800 na en certifikat.

Kampanja za pridobivanje kandidatov v Slovensko Dobrodela Zvezo je odprta od 1. januarja do 31. avgusta letos. Vsi člani in članice Zveze so lahko agitatorji na en ali drug način za pridobivanje članov. Pripravljene so lepe nagrade posameznim članom za vsakega novega kandidata v odrasli in mladinski oddelki. Zdravniška preiskava je prosta in koristna za one, ki niso sprejeti, ker ob isti priliki spoznajo bolezen, za katero bolehalo in se lahko zdravijo ter po preteku treh mesecev zopet prosijo za sprejem v Zvezo in društvo.

Upamo, da besede našega glavnega predsednika rode obilen sad ter se v kratkem prijavijo več novih kandidatov za pristop v Zvezo. To so sicer le nekatere vrline naše Slovenske Dobrodela Zveze, z vašim pristopom spoznate pa še ostale

Vida Kumše,
tajnica društva Jutranja Zvezja, št. 46 SDZ.

Zanimanje za pridobitev prvenstva v Ligi kegljašic še ni prenehalo, kar kažejo sledeče tekme:

	Cyril and Methodius		
Jacopine	22 33 78 133		
Jo. Cerne	119 106 84 306		
M. Cerne	116 151 107 374		
R. Cerne	98 94 125 317		
Lesnjak	109 102 185 396		

	Totals	564	586	579	1729
	Rays, SDZ				
R. Smole	95	96	112	303	
Tomsic	72	102	78	252	
Kozyan	81	106	111	298	
Balant	152	139	97	388	
J. Cerne	118	112	108	338	

	Totals	518	555	506	1579
	Dalies				
A. Polutnik	80	102	98	280	
Kovach	105	69	87	261	
H. Polutnik	86	103	117	306	
J. Svetec	112	133	128	373	
A. Svetec	144	157	112	413	

	Totals	527	564	542	1633
	Rays, SDZ				
R. Smole	105	119	106	330	
Tomsic	108	99	114	321	
Kozyan	79	108	108	295	
Bresak	76	90	109	275	
Balant	165	135	108	408	
J. Cerne	111	135	148	394	

	Totals	568	599	566	1733
	Concepts				
M. Polutnik	72	111	81	264	
Vidrick	87	112	83	282	
Lerchbacker	123	103	134	360	
Blind	90	90	90	270	
Tomazic	81	86	109	276	

	Totals	453	502	497	1452
	Rays, SDZ				
R. Smole	127	103	111	341	
Tomsic	103	166	110	379	
Bresak	82	85	99	266	
Balant	135	131	121	387	
J. Cerne	131	147	142	420	

Cleveland, O.—Ameriška Domovina je glasilo Slovenske Dobrodela Zveze, zato mislim, da se lahko vsak član in članica oglasi s kakim dopisom v korist naše Zveze.

Konvencija je naredila napako, ko je dela v pravila, da se mora poslati vsem članom in članicam naše Zveze glasilo po pošti, v katerem so priobčeni računi Zveze. Naš glavni odbor je hotel Zvezi prihraniti do \$300 in je sklenil, da letos ne

bo pošiljal tega glasila po pošti. Nekatera društva pa tega ne uvidijo in hočejo glasilo po pošti. Če bi nas ženske vprašali, bi povedale, da smo me vedno zato, da se blagajna varje. Možakarji pa gledajo, da njih predlog velja, pa naj isti kaj koristi ali ne. Kaj bi ne bilo bolj pametno, da se da \$300 našim revnim rojakom za živčev v teh slabih časih? To bi vsaj nekaj zaleгло.

Glasilo, kjer so bili priobčeni računi Slovenske Dobrodela Zveze, smo dobili 25. februarja in vsaka družina ga je lahko brala in račune pregledala. Kaj je treba pošiljati še nadaljnih šest glasil in v drugo družino pet itd. To se pravi brez potrebe denar proč metati.

PRVI SAMOSTOJNI KONCERT LOUIS BELLETA

Zadnje nedeljo smo imeli večer poln užitka, katerega nam je nudil naš domači umetnik v glasbi, g. Louis Belle s svojim koncertom. Kljub slabim delavskim razmeram je narod s svojo udeležbo pokazal, da je hvaležen pevcu za vse delovanje že pred prvim koncertom v naši pesmi. Sicer dvorana ni bila natrpano polna, toda v teh časih dvomim, da je mogoče posamezniku spraviti toliko občinstva skupaj in to ne glede kdo je, in od kod pride.

Kar je Louis Belle v petju napredoval, mu je bila opora samo njegova železna volja. Mlad fant, poln življenja, se je odločil zapustiti svojo rojstno domovino za—boljši košček kruha. Prišel je v Ameriko brez vsake podlage v petju. Pri teh okoliščinah mu je bilo v tujini vse prej na razpolago kot pa lepa pesem. Udeleževal se je pri pevskem zboru "Zarja," kjer je še danes aktivna opora. Kar se rado zgodi, posebno pri zborih: mlad fant, lepa dekleta, polno skušnjav—to njega ni motilo. On je bil samo pevec.

Ker je pa uvidel, da pri zboru le prepočas napreduje v izpopolnitvi v petju, je pohajal k privatnim učiteljem petja. Teh, seveda, naš narod nima na izbiri na razpolago, zato je bil prisiljen zahajati v šole k tujim narodom. Takim učiteljem je pa nemogoče, da bi mu razodeli narodno dušo, ker narodne duše drugega naroda sami ne poznajo. Tako mu to, z malo

Primoz Kogoj.

PEGAM IN LAMBERGAR

POVEST
Spisal
Dr. Fr. Detela

čas, neprijetno iznenadena.

"Da, tako!" je potrdila ona: "in zdaj storite, kar se vam zdi; Vaša hči je Anica."

Teta je sedla in zagnala zopet kolovrat; obšla jo je tiha radost, kakršna nastopa za dobrimi deli. Gospa pa je odšla počasi iz sobe. Menila je bila, da se bode smejala tetinim skrivnostim, a ni se ji hotelo; ne da bi mislila, da je količjak osnovana tetina slutnja; a razlagala si jo je vse drugače: ne misli Anica na Gregorja, ampak Gregor na Anico. Sklenila je takoj, da mora Gregor od hiše, in preudarjala, s kakšnim razlogom da bi ga odpravila.

Njeni trije otroci pa so sedeli v prijetnem razgovoru skupaj. Koliko so si imeli dopovedati, ko Zige že toliko časa ni bilo doma in bode Bog ve kdaj zopet prišel! Prisedla je mati, srečna in ponosna, in še hitreje je tekela čas, ker je znala ona zanimivo povedati vsako malenkost. Kristof pa se ni mogel iznebiti neprijetnih misli.

"Jaz ne umejem cesarja," je dejal, "ki je sicer tako oprezen, da sedaj toliko zaupa Vitovecu. S čim je dokazal ta le količjak za nesiljivosti!"

"S čim? Prepuštil nam je gorjnj celjski grad," je razlagal Ziga. "Poveljnik Hohenwart je že prisegel zvestobo cesarju. Pripravljen je Vitovec odpreti nam tudi drugih gradov, a mi imamo premalo vojaštva s seboj. In glej, brate, sedaj se lahko prikupeš cesarju. Daj z menoj par krepkih fantov!"

"Tako!" je dejala gospa po-

trebe denar proč metati.

Skoro vsak družinski oče je naročen na Ameriško Domovino in skoro lahko rečem, da so vsi člani SDZ videli zadnje letne račune, samo tisti ne, ki hočejo, da se jim list pošlje po pošti. Koliko teh listov bo šlo v furnez, pa se niti en član ne bo ogrel od njih. Če bi tajniki in tajnice sami razdelili tisto glasilo med članstvo, bi se tudi nekaj prihranilo.

Naš glavni odbor je dober gospodar in če on kaj ukrene, je gotovo v korist naše Zveze. Bodimo veseli, da imamo tak glavni odbor.

Rose Zupančič,
923 E. 73d St.

PRVI SAMOSTOJNI KONCERT LOUIS BELLETA

izjemo teorije, ni koristilo nič. Koliko so te šole vzele časa in denarja, to ve le on sam. Toda to je brez vsakega napora prenašal: "Samo da pojem; vedno in vedno bo boljše," se bila njegova načela.

Precej so različna mnenja in sodbe med narodom, kadar nas od časa do časa posrečuje umetniki iz rojstne domovine. Kdor glasbe ne razume, je celo opravičen, da povprašuje, zakaj od drugod prihajajo, ko imamo domačih dovolj? Morda jih imamo res dovolj, toda vprašanje stoji pred nami: Koliko jih nimamo med nami, da bi se podstolpi prirediti samostojen koncert? In če vprašamo tiste, ki so se za ta korak odločili, bomo videli, da jim je dala idejo za samostojen koncert masa, ki je prinesla naravnost iz Ljubljane pojem potom koncertov. Poznam moža, ki je bil zmožen postaviti pevca na oder brez vsake pomoči od drugod. Toda ali mislite, da so naši talenti imeli zaupanje, ali da so si vedeli predstavljati, da je kaj takega izvedljivo samo z domačim talentom?

Toda čas je, da sami sebi nekoč več zaupamo, da spoznamo, da imamo med seboj talente, katerim v polni meri lahko zaupamo, da vedo in znajo tako dobro in toliko narediti, kolikor narod zahteva.

To sta pokazala zadnje nedeljo odlična rojaka: Louis Belle in Ivan Zorman.

Primoz Kogoj.

čas, neprijetno iznenadena.

"Da, tako!" je potrdila ona: "in zdaj storite, kar se vam zdi; Vaša hči je Anica."

Teta je sedla in zagnala zopet kolovrat; obšla jo je tiha radost, kakršna nastopa za dobrimi deli. Gospa pa je odšla počasi iz sobe. Menila je bila, da se bode smejala tetinim skrivnostim, a ni se ji hotelo; ne da bi mislila, da je količjak osnovana tetina slutnja; a razlagala si jo je vse drugače: ne misli Anica na Gregorja, ampak Gregor na Anico. Sklenila je takoj, da mora Gregor od hiše, in preudarjala, s kakšnim razlogom da bi ga odpravila.

Njeni trije otroci pa so sedeli v prijetnem razgovoru skupaj. Koliko so si imeli dopovedati, ko Zige že toliko časa ni bilo doma in bode Bog ve kdaj zopet prišel! Prisedla je mati, srečna in ponosna, in še hitreje je tekela čas, ker je znala ona zanimivo povedati vsako malenkost. Kristof pa se ni mogel iznebiti neprijetnih misli.

"Jaz ne umejem cesarja," je dejal, "ki je sicer tako oprezen, da sedaj toliko zaupa Vitovecu. S čim je dokazal ta le količjak za nesiljivosti!"

"Ali naj pojezdiam sam?"

"Ne, tebe ni treba. Tri ali štiri pogumne fante, in jutri odjezdijo z menoj."

"Dobro; a zakaj jih ne vzameš več?"

"Ker ni potreba. Če zaupamo Vitovecu, zadostuje par vojakov v znak cesarske oblasti; če mu pa ne zaupamo, se moramo oglašati v Celju na čelu dveh tisoč mož. Kolikor more presoditi cloveška pamet, se bode vse izlepa uredilo; a da nam tudi lahko izpodleti, je istina; in baš zaradi tega ni treba tebe zraven."

"Kakor se ti zdi," je dejal Kristof in vstal. "Jaz ukrenem takoj vse potrebno."

"Katere pa misliš poslati?" je vprašala gospa, ker ji je padla dobra misel v glavo.

"Veliki hlapec Jernej naj si jih izbere. On je pameten in je bil že v vojni."

"Zakaj pa ne pošleš Gregorja?"

"Ker ga preveč potrebujemo pri domu."

"Oh, Gregorja pa res ne," je prosila Ana; "on zna tako lepo brenkati in peti."

"Kaj pa še!" jo je zavrnila gospa. "Mladi ljudje morajo pogledati po svetu, da zvedo, kako se živi drugod. Koristilo bode to posebno Gregorju, ki je prebrisane glave."

"Tudi dobro," je dejal Kristof vaje poslušati svojo mater. "Ampak, Ziga, da mi tudi vrneš junake zdrave!" je pripomnil in šel klicat mladega Gregorja in mu naznanjat odhod.

"Jernej naj ide s teboj," je dejal, "potem kovač Miha, in naj stopi še kdo v Dob do Belca Janca. Konja in orožje dobe v gradu."

Burno je utripalo srce Gregorju, ko je poslušal novice, ki mu je odpirala prvo daljšo pot. Dušo so mu napolnila čustva pogumne sreče in plahih nad, ki se jim ni utegnil vdajati. Poiskal je hitro Jerneja, da mu izporoči povelje. "Dobro," je mrmral stari vojak in sklonil glavo, da ne bi videl Gregor, kako se mu širijo od radosti lica in usta. Jel se je takoj napravljati na pot.

Kovaču Mihi pa je bila ta stvar neprilicna; zakaj fant se je ženil in se nadejal, da bo tja po beli nedelji konec vseh sitnosti, ki jih ima človek, ki ni takorekoč ne fant, ne mož. Šel je pravit nezgodo nevesti in tolažilo ga je poslušati, kako brloko se ona joče za njim, in hvaležen je užival prigrizek, s kakršnim mu še ni bila poprej nikoli postregla njena mati.

"Če umrjem," je dejal in odrezal še enkrat, "v boju — Lenka, tega kosa ne zmagam več, povila mi ga boš jutri v ruoto — torej, čuješ, če me ne bo več nazaj, mi ne jemlji Čurnovega Jožeta; jaz ga ne morem trpeti; vzemi rajša Rmanovega Blaža, ki tudi ni tak pijanec."

"Oh, kaj se bom možila reva, če tebe izgubim, Miha!" je tarnala ona.

"Zdaj grem h Krivecu pit," se je poslavljaj on, "da utopim žalost. Torej, Lenka, pametna! Jožeta ne jemlji; Blaž je boljši. Toda, Lenka, ne tako, da bi se ti že možila, če bi jaz izostal štirnajst dni! Ti me moraš čakati, čeprav eno leto; če ne —," Miha se je tako vglobil in zagrizel, v nesrečno misel, da se nemara omoži Lenka, ko bo stal on na straži, da je kar divjal. Bežati je morala nevesta.

Janez Belčev pa je samo zmignil s širokimi rameni, ko mu je prišlo naročilo. "Živini še pokladem jutri," je dejal, "potem pa pridem."

Njemu ločitev ni bila težka. Očetova hiša je bila polna bratov in sestra, ki niso čislali Janeza po zaslugah. "Zdaj bodo videli, koliko sem jim jaz zadel," si je mislil zadovoljen in poln zloradi. "Največ sem telaj jaz, zato me pa imajo za beba."

(Dalje prihodnjič.)

Pristopajte k domači organizaciji, k S. D. Z.

DNEVNE VESTI

Je preklinjal, pa mora sedaj v zapore

San Francisco, 10. marca. Višja zvezna sodnja je potrdila obsodbo nižje sodnje, da mora Robert Duncan za 6 mesecev v zapore in plačati \$500.00 kazni, ker je tekom oznanjevanja po radiu preklinjal. To se je zgodilo, ko je Duncan tekom svoje volivne kampanje večkrat govoril na radio in pri tem precej robankil.

Drobna novica iz Durant City, Pa.

Mr. Joseph Škerl, iz Durant City, Pa., nam sporoča, da tam ne delajo že od 7. aprila lanskega leta. Nihče ne ve, kdaj se bo pričelo z delom. Pravijo, da drugi mesec, in ko poteče mesec, pa zopet čakajo družega. Upa pa, da aprila meseca bodo gotovo kaj "rogovilihi."

Pet oseb ubitih na železniški progi

McCook, Nebraska, 10. marca. Pet oseb je bilo ubitih, dve nevarno ranjeni in tri močno poškodovane, ko je vlak Burlington železnice zadel v neki avto na železniškem križišču, blizu Colfer, Nebr.

MALI OGLASI

Naznanilo

Članstvu društva Ribnica št. 12 SDZ se naznanja, da se gotovo udeležijo prihodnje

Piratje na reki Mississippi

SPISAL FRIEDRICH GERSTAECKER

* Za "Ameriško Domovino" prevel A. Sabec

(Nadaljevanje)

— Žalosten konec, Sir! — je vzkliknila Mrs. Breidelford naglo, in njeni pogledi so šli od enega do drugega. — Žalosten konec? O, prav dobro vem, kaj mislite reči s tem, gospod! Fej, sramujte se, Mr. Sander, ponavljati tako zlobne govorce in natolcevanja! Ampak, že vidim, kako je... Moj pokojni mož, to ljubo, zlato srce, je imel čisto prav... Lojza, je dejal, Lojza...

— Nu, pustite zdaj svojega pokojnega moža, moja ljuba gospa, — je rekel Sander ter jo prijel za roko, — prav zares, da nisem pri tem nič slabega mislil, vi pa tudi ne smete pri tem takoj najslabše misliti. Ali mi niste nekdanj sami zagotavljali, da je vaš pokojni mož rekel: — Lojza, je rekel dobri mož, ki leži zdaj v grobu, — Lojza, nikar ne misli takoj slabo o svojem bližnjem — svet je mnogo boljši, kakor sodijo o njem ljudje?

— Da, Mr. Sander, to je rekel, več kakor tisočkrat je rekel to, — je pritrdila vdova, katero je zdaj Sander potipal za njeno slabo stran. — In glede tega sem se tudi po njegovih besedah ravnala. Breidelford, — sem mnogokrat rekla, — vem, da imaš prav; vsi smo slabi, toda jaz poznam svojo slabost, in čeprav sem mnogokrat samo slabotna in pogrešljiva, svoje soljudi vendar spoštujem in častim. Rajši si odgriznem jezik, kakor bi rekla slabo besedo o svojem bližnjem.

— Nu, vidite, Mrs. Breidelford, — je rekel zdaj Cotton s porogljivim usmevom, da marsikaj ni tako slabo, kakor se vidi na prvi pogled. Ampak, čakaite, kaj sem vas hotel že prositi? ... Ali niste prej nekaj govorili o smodkah? Pomislite, že tri tedne nisem imel v ustih poštene cigare in kar umiram koprenja po njej. Kaj ne, saj mi boste storili to ljubav?

— Da, zato, da mi potem mo- jo najboljšo sobo tako zakadite, da se v njej zadušim, — je rekla Mrs. Breidelford.

— Ne, nič se ne bojte; popu- šila bova vsak samo eno, — ji je zdaj zagotovil Sander. — Ah, bodite dobrosrčni, Mrs. Breidelford! Le čakajte, tudi jaz imam majhen zabojček z umetnimi cveticami in svilenimi trakovi.

— Ah, kako znata biti gospo- da vljudna in prijazna, če hoče- ta kaj izmamiti iz uboge, osam- ljene ženske, — je rekla Mrs. Breidelford, ki pa je bila zdaj že mnogo bolj voljna. — Tak cvet- lice in trakove da imate? Ah, ti moj ljubi Bog, čemu bodo meni, stari ženski, cvetlice in trakovi? Ampak videla bi jih pa vse- eno rada. Lahko je vseeno mo- goče —

— Stari ženski? — je ponovil Sander začudeno, — stari ženski? Mrs. Breidelford, ne bi vam rad ugovarjal, ampak toliko pa vem, da bi se v mnogih ozirih lahko kosali z marsikatero mlaj- šo.

— Ah, vi laskavi prilizun! — je rekla je nalahno zamahnila, naivno se smehljaje, po njem.

— Ah, moj Bog, že vidim, da moram prinesti cigare. Ne, hvala, ne potrebujem luči. Takoj sem spet nazaj; — in naglih ko- rakov je odšla iz sobe ter odhi- tela navzdol po stopnicah.

— Vi ne morete na otok, — je zdaj naglo zašepetal Sander, ko so se vrata za žensko zaprla. — Mulat, ki je z vami zbežal, je ujet, in on je vse odkril in iz- dal. Izdani smo in moramo prej ko mogoče bežati.

— Kaj? Otok je izdan in od- krit? — je vzkliknil Cotton, res- nično prestrašen. — Torej mi je tudi pot do zadnjega pribe- žališča odrezana! Sto hudičev!

In kaj nameravate zdaj vi?

— Mrs. Breidelford mi mora dati nekaj denarja na roko. Ona ne ve še ničesar o nevarnosti, ki nam preti, in tudi ni treba, da bi vedela o njej.

— Ali ima denar?

— Ona sicer to dosledno ta- ji, toda jaz sem prepričan, da ima tisočake. Je mnogo prepa- metna, da bi bila vsa ta leta za- stonj pomočnica takih kupčij.

— In mislite, da vam bo rado- voljno dala denar? — je vprašal Cotton naglo.

— Tiho — ne tako glasno! — Vsaj upam tako. To je edini iz- hod, ki mi preostane, kajti vsi bomo morali bežati. Kdor pa misli brez denarja bežati, je iz- gubljen.

— In kdaj hočete zbežati? — je vprašal Cotton.

— Bežal bi takoj, toda ven- dar upam, da bomo imeli do ju- tri večera še mir; v tem slučaju bomo imeli jutri še glavno sejo in razdelitev plena. Na vsak način pa se moram pripraviti na skrajnost, in pri tem mi mora pomagati najina ljuba gostite- ljica ter mi odpreti svojo zaklad- nico.

— Kaj pa, — je rekel Cotton, premišljujoč in stremeč predse, — kaj pa, če bi potrebovala še nocojšnjo noč varno pribežali- šče tukaj v Heleni, ali bi ga bilo dobiti?

Sander ga je vprašujoče po- gledal, nato pa s porogljivim smehljajem na ustnicah dejal:

— Najvarnejše pribežališče je v poslopju, ki stoji baš nasproti te hiše, in kjer je kvartiran že neki moj dober znanec.

— Ah, neumnost! — je za- mrmral Cotton. — Ali ne veste za nikak prostor — — pst! — zdi se mi, da prihaja ženska na- zaj, — kaj ne veste za noben prostor, — je naglo ponovil še z mnogo tišjim glasom, — kjer bi bila varna pred preganjalci, dokler se zdani?

— Ravno gori nad mestom... samo vprašajte po "Rjavem medvedu," — je zašepetal San- der. — Ha, zdi se mi, da najina gostiteljica prisluškuje!

Oba moža sta sedela zdaj ne- kaj časa molče drug poleg dru- gega, ko se nenadoma odpro du- ri, ne da bi bilo slišati prej pred njimi kake korake, in vstopila je Mrs. Breidelford s smodka- mi. Sanderja je bila sama pri- jaznost. Poprosil jo je, naj se- de k njima k mizi ter izpije v njiju družbi skodelico čaja, Cot- ton pa je, zatopljen v svoje mi- sli, porinil stol bliže k mizi ter — v mislih popolnoma odsoten — prižgal svojo smodko nad pla- menom svetilke. Mrs. Breidel- ford se je prijazno zahvalila, na- lila prav malo čaja v skodelico, nato pa porinila svoj naslanjač v temen kot sobe, kjer je sela, in proti svoji navadi molče obse- dela, ne da bi se količkaj menila za nadaljni pogovor obeh mož. Tako je sedela morda še kake četrt ure, nato pa se ji je nagni- la glava na stran in bog spanca jo je vzel v svoje naročje: Mrs. Breidelford je sladko in pokoj- no zaspala.

Tako se je zdelo, ampak te- mu ni bilo tako. Mrs. Breidel- ford je ohranila čuječe vse svo- je čute, prav kakor oba njena gosta, ter se le delala, da spi, ker se je v njeni glavi porodil sum. Zunaj pred vrati je prej prisluškovala in slišala šepeta- nje obeh mož, vendar pa ni mog- la niti besedice razumeti, zato je sklenila priti njunim skrivno- stnim do dna. S povpraševanjem ne bi ničesar izvedela, to je do- bro vedela, zato si je morala po- magati z zvijačo. Zato se je na- redila, kakor da je zaspala, in njeno globoko, pravilno dihanje,

je res kmalu preslepilo oba zlo- činca, da sta mislila, da se spi.

Cotton, ki je nekaj časa opazo- val žensko in prisluškoval njene- mu dihanju, se je končno umiril ter se s tihimi vprašanji spet obrnil do svojega tovariša.

Sander mu je zdaj povedal, s tihim glasom sicer, o dogodkih na Livelyjevi farmi (pri čemer je seveda zamolčal, kaj je njega privedlo tja), ter je Cottonu svetoval, naj se za svet in pod- poro obrne na Kellyja. Ta mu pomoči gotovo ne bo odrekel.

— Ampak kje naj dobim ka- petana? — je rekel Cotton. — Pomislite, da visi tukaj moje živ- ljenje vsako sekundo na lasu. Če me najdejo, sem prepričan, da me potegnejo na prvo bliž- nje drevo. Če ne bi bil upal, da najdem pribežališče na otoku, se ne bi bil nikoli drznil priti v He- leno. Zdaj pa nenadoma vidim, da s tem pribežališčem ni nič, in brez centa v žepu, ne morem storiti niti koraka naprej. Kaj če bi takoj odšla k "Rjavemu medvedu? Ceste so zdaj mirne

in prazne in ni se nama bati, da bi naju kdo videl.

— Ne še, — je rekel Sander. — Najprej moram govoriti še s to žensko.

— In mislite, da vam bo do- brovoljno izplačala denar? — je vprašal Cotton prežeče.

— Da, — je odgovoril mladi čarobno besedo, ki jo bo najbrž takoj omehčala.

— Hm, morda je ta beseda ista, ki je meni izposlovala pri- bežališče v njeni hiši. Naj jo vrag vzame! Ona ima denar, midva pa — njegov pogled je v tem trenutku padel na spe- čo, in v naslednjem hipu je Cot- ton z glasnim klicem preseneče- nja planil pokonci, kajti oči one, o kateri je mislil, da spi, so bile v grozi široko razprte in strme- le so vanj. — Strela, saj ne spi! — je zaklical.

— Ne, gospod, — je rekla vdova, ki kljub smrtnem strahu v katerem se je nahajala, ni izgu- bila prisotnosti duha. — Ne, samo še sekundo, in njena noga je stopila na prag. Sander, ki ni pri tem nič mislil in ničesar slutil, je neodločno gledal za njo. Tedaj pa je planil pokonci Cot- ton, ki je menda slutil njene mi- sli, s silnim skokom se je pognal naprej, in baš ko je hotela vdova, ki je bila že preko praga, potegniti vrata za seboj, jo je zgrabil za zapestje.

— Morilec! — je kriknila že- na z grozopolnim glasom, ki je zlovesče odjeknil po vsej hiši. — mor — —

To je bila zadnja beseda v njenem življenju. V naslednjem trenutku jo je zadela silna Cot- tonova pest na glavo kakor tež- ko kladivo, in vdova je padla ne- zavestna na tla. Sander je sko- čil prestrašen in osupel izza mi- ze. Nekaj sekund je vladala v sobi mrtvaška tišina. Nesreč- na ženska je ležala na pragu svo- je lastne sobe.

— Cotton, — je končno pre- strašen zašepetal Sander, — kaj ste storili? Ženska je mrtva. —

— Ne vem, — je zamrmral morilec ter se obrnil v stran. — Glejte, da zdaj naglo najdeva, kar potrebujeva. Kje ima le neki spravljen denar? Strela božja, Sander, tak ne stojte tam kakor lipov bog! Zdaj ne sme- va izgubiti niti trenutka. Zgo- dilo se je, in kar je, je!

— Kako naj vem, kje ima de- nar? — je rekel Sander. — To- da najbrž ga bo imela tam, kjer spi.

— Torej pojdite, — je rekel Cotton. — Njena spalnica mora biti tu zraven. Vidim, da so vrata odprta. Nu, ali se morda bo- jite stopiti preko mrhovine? Kaj niste še nikoli videli mrliča?

Cotton je prijel svetilko ter

Na levi je newyorški guverner Franklin D. Roosevelt, na desni pa Al Smith, bivši predsedniški kandidat demokr- skske stranke. V sredi je John J. Raskob, načelnik demokr- skega narodnega komiteja. Čuje se, da sta Roosevelt in Smith v političnem prepiru in njiju slika prav zgoraj ju kaže, ko sta še prijateljsko delovala za stranko.

Mrs. Myrtle Bennett, iz Kansas City, Mo., ki je ustrelila svojega sopraga, ker ji je pripeljal zausnirno v prepiru pri kartah. Dne 7. marca se je vršila obravnava in Mrs. Ben- nett je bila oproščena.

Če si imate povedati same dol- gočasne zgodbe, človek ne more pomagati, če mu pri tem pade- jo skupaj oči. — Ježeš, Marija, svetilka že skoro ugaša. . . kake pozno pa je že?

Pogledi obeh mož so se sre- čali. Kaj naj storita? Kako naj se obnašata?

— Deset mora biti preč, — je rekel končno Sander.

— Nu, grem pa še po malo pe- troleja za svetilko, — je rekla Mrs. Breidelford, nakar je vsta- la ter se obrnila proti vratom, — nato vama bom pa odkazala ležišče. Pred jutranjo zoro mo- rata biti že oba na potu, zato je potrebno, da nekaj ur spita.

Ob teh besedah je prišla za kljuko ter hotela pravkar od- preti vrata, toda srce ji je tako burno utripalo, da je mislila, da se zgrudi. Prej je njen pogled srečal pogled morilca Cottona, in ta pogled ji je razodel, da je njeno življenje na tehtnici. Sa- mo še korak, in bi odzunaj za- pahnila vrata in bila rešena. . . samo še sekundo, in njena noga je stopila na prag. Sander, ki ni pri tem nič mislil in ničesar slutil, je neodločno gledal za njo. Tedaj pa je planil pokonci Cot- ton, ki je menda slutil njene mi- sli, s silnim skokom se je pognal naprej, in baš ko je hotela vdova, ki je bila že preko praga, potegniti vrata za seboj, jo je zgrabil za zapestje.

— Morilec! — je kriknila že- na z grozopolnim glasom, ki je zlovesče odjeknil po vsej hiši. — mor — —

To je bila zadnja beseda v njenem življenju. V naslednjem trenutku jo je zadela silna Cot- tonova pest na glavo kakor tež- ko kladivo, in vdova je padla ne- zavestna na tla. Sander je sko- čil prestrašen in osupel izza mi- ze. Nekaj sekund je vladala v sobi mrtvaška tišina. Nesreč- na ženska je ležala na pragu svo- je lastne sobe.

— Cotton, — je končno pre- strašen zašepetal Sander, — kaj ste storili? Ženska je mrtva. —

— Ne vem, — je zamrmral morilec ter se obrnil v stran. — Glejte, da zdaj naglo najdeva, kar potrebujeva. Kje ima le neki spravljen denar? Strela božja, Sander, tak ne stojte tam kakor lipov bog! Zdaj ne sme- va izgubiti niti trenutka. Zgo- dilo se je, in kar je, je!

— Kako naj vem, kje ima de- nar? — je rekel Sander. — To- da najbrž ga bo imela tam, kjer spi.

— Torej pojdite, — je rekel Cotton. — Njena spalnica mora biti tu zraven. Vidim, da so vrata odprta. Nu, ali se morda bo- jite stopiti preko mrhovine? Kaj niste še nikoli videli mrliča?

Cotton je prijel svetilko ter

prestopil na tleh ležeče truplo, Sander mu je sledil, toda vrata spalnice so bila zaprta in mori- lec se je še enkrat obrnil proti svoji žrtvi.

— Ah, moja ljuba gospa Brei- delford, — je rekel porogljivo in njegova usta so se mu raztegni- la v satanski smehljaj, — ali vas smem prositi za ključ?

Ob teh besedah se je naglo sklonil k truplu ter mrtvi odvezl šop ključev, ki jih je imela ob pasu, Sander pa mu je med tem vzel svetilko iz rok, nakar sta oba vstopila v spalnico. Toda za- man sta tu prebrskala vse mizni- ce in predale, zaman sta pre- iskala vso posteljo in odeje, na- šla nista niti centa. Našla sta samo nekaj zlatnine, katero sta spravila, ki pa je bila v hipu za- nje brez vrednosti.

Pristni Blue Diamond, Pocahontas, Lehigh Hard Coal, najboljši iz Ohio, Kentucky in W. Va. Naš virginski Ash big lump gori kakor Pocahontas in sta- ne manj. Razvažamo iz naše povečane zaloge na Quincy—East 105th, Garfield 1900.

The Yates Coal Company
303 Rockefeller Bldg.
MAIn 7878

ZNATNO ZNIŽANJE VOZIN ZA TJA IN NAZAJ V STARI KRAJ

Da se ljudem zmernih sredstev omogoči potovati v dobi od 2. marca dne 30. aprila in tudi v dobi od 1. avgusta do 15. oktobra, je CUNARD LINE uvedla znižane vozine za pot tja in nazaj v tretjem razredu.

Te znižane cene veljajo tudi za naše orjaške brzoparnike

AQUITANIA	BERENGARIA	MAURETANIA
\$176	\$176	\$175

Te velja za vozi listek tretjega razreda od New Yorka do Ljubljane. — Povrje \$206

Cene do drugih krajev v Jugoslaviji so znižane sorazmerno. Izkoristite to izredno priliko in rezervirajte si takoj svoje mesto.

Obrnite se k agentu v svojem mestu ali pa na
CUNARD LINE
1022 CHESTER AVE. CLEVELAND, OHIO

F. ZAKRAJŠEK

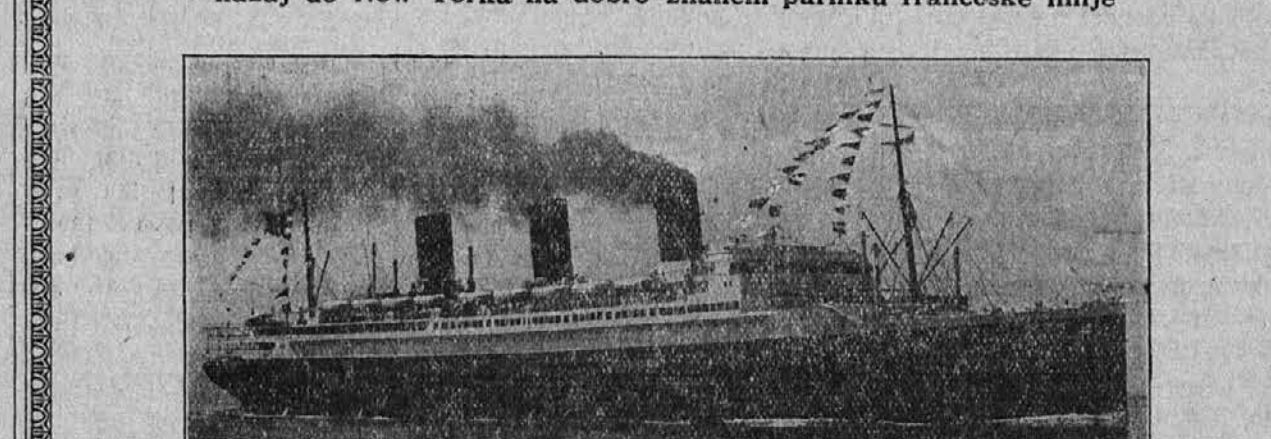
Kdor hoče najboljšo postrežbo z zmernimi cenami, naj se obrne na to družbo v slučaju smrti svojega dragega. Vodim pogrebe nad 20 let v naselbin. Odprto noč in dan.

1105 Norwood Rd. Tel. ENdcoett 4735 Podružnica 18321 Edgerton Rd. KEmore 2392

A. F. Svetek Co.

POGREBNI ZAVOD
478 East 152d St. 15222 Saranac Rd.
KENmore 2016 GLenville 5751
AMBULANCA NA RAZPOLAGO VSAK ČAS

Samo \$175.00
vas stane "ROUND TRIP" KARTA za potovanje od New Yorka do Ljubljane in nazaj do New Yorka na dobro znanem parniku francoske linije

na 10. aprila na 30. aprila

S. S. PARIS
POSLUŽITE SE TE ZNIŽANE CENE IN POTUJTE V STARO DOMOVINO DOKLER JE ZNIŽANJE V VELJAVI

Za vsa nadaljna pojasnila se obrnite na domačo slovensko tvrdko

John L. Mihelich Co.
V SLOVENSKEM NARODNEM DOMU 6419 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.